

ZFILMOVANÉ PŘÍBĚHY, KTERÉ VÁS USADÍ

- veřejné promítání, na které jste srdečně zváni, proběhne **30.5.2014** v prostřední varnsdorfského pivovaru **KOCOUR**

FILMY NA KTERÉ SE MŮŽETE TĚŠIT

17:30 Krev v mobilech (Frank Piasecki Poulsen / Dánsko, Německo / 2010 / 82 min.) - Napadlo vás někdy, že se ve vašem mobilu mohou skrývat vzácné minerály potřísněné krví obětí války v Demokratické republice Kongo? A že každým zavoláním nepřímo podporujete největší válečný konflikt od doby druhé světové války, kterému za posledních patnáct let padlo za oběť pět milionů lidí? Ne, to není žert, bez vzácných minerálů, jejichž drtivá většina pochází z ilegálních dolů v této zemi, by se totiž váš mobil neobešel.

19:05 Všichni spolu (Hella Wenders / Německo / 2011 / 87 min.) - „Velkou debatu asi nepotřebujeme. Daniela dostane důtku a tím to končí. Souhlasí všichni? Tak to uzavřeme.“ Nudně znějící schůze je ve skutečnosti fascinující setkání osmiletých dětí, které každý týden samy vedou porady, aby probíraly situaci ve třídě a samy nacházely dohodu při řešení problémů. Děje se tak na základní škole v Berg Fidelu, čtvrti německého Münsteru, kde se spolu čtyři roky vzdělávají děti bez rozdílu věku, rasy nebo handicapu.

20:35 Na sever od slunce (I. Wegge, J. Nyseth Ranum / Norsko / 2012 / 46 min.) - Inge a Jørn nejsou běžní surfaři. Spojení s vodou a přírodou se rozhodli prožít si až na dřevě. Na devět měsíců se usadili na opuštěné pláži ostrova u břehů Norska daleko za polárním kruhem, kde našli nejen perfektní vlny, ale také spousty naplavených odpadků. Na pláži chtějí zůstat, dokud neposbírají alespoň tunu toho, co sem dennodenně přináší moře ze vzdálených míst. Svůj životní styl odpovědných surfařů dotahují k dokonalosti i tím, že se živí levným prošlým jidlem a jejich dodávka jezdí na přepálený olej.

Já, moje romská rodina a Woody Allen

(Laura Halilovicová / Itálie / 2009 / 50 min.) - Málodky se začínající filmařce poštěstí natočit tak kvalitní a svěží dokumentární debut, jako se to podařilo devatenáctileté Romce Lauře Halilovicové. S malou ruční kamerou dokumentuje historii a hlavně současnost své rodiny, která přišla do Itálie koncem šedesátých let z Bosny a Hercegoviny. Na rozdíl od Laury řada jejích příbuzných včetně rázovité babičky stále kočuje v karavanech. Z nenávisných reakcí místních obyvatel a přístupu státních úřadů je ale zřejmé, že tomuto nomádkému způsobu života v Evropě, natož v Berlusconiho Itálii, již odzvonilo. Úsměvný a filmařsky překvapivě invenční snímek s výbornou hudbou nabízí pohled na romskou komunitu z netradičního úhlu pohledu - z jejího samého středu.

Manželka za 50 ovcí (Nima Sarvestani / Švédsko

/ 2010 / 52 min.) - Mnozí afghánští muži vyznávají radikální islám a ctí tradici obchodu s manželkami mladšími o generace, se kterými někdy nejednají lépe než se psy. To je také případ šestnáctileté Sabere, které v sedmi letech zemřel otec a osvojil si ji blízký příbuzný. Když bylo dívce deset, prodal ji o čtyřicet let staršímu Tálibánci, jenž ji čtyřikrát přivedl do jiného stavu. „Často jsem myslela na sebevraždu,“ vzpomíná Sabere na manželský život se slzami v očích. Dívka měla jako jedna z mála štěstí, že se jí podařilo uniknout a ukrýt se v azylovém domě pro ženy s podobným osudem. Ani poté ovšem nemá vyhráno.